

Compendiū theologie

deliberat⁹ dici aut reputari. qz vt ex iam dictis apparet/ān sufficientē deliberatō/ nem debitāqz piculi ⁊ p̄tī aduertentiā seu aiaaduersionē. ⁊ sic anteōs (vt iam dicitū ē) ipsa ratio inferior ad suū p̄priū actū q̄ est deliberari ⁊ rōcinari debite recurrere/ le gesqz seu reglas hūanas quib⁹ innit⁹ cō sulerz, vel forsan anteōs naturā ⁊ grauedi nē ipius piculi ⁊ p̄tī plene cognosceret ⁊ aduertetur. talis ei⁹ imoratio talisqz ipro prius ⁊ ipffectus cōsensus cōtigit. q̄ oia m̄ dictā ipius rōnis inferioris immoratōez dictūqz impropriū ⁊ ipffectū precedere debuissent. ⁊ om̄ino necessaria sunt aīqz talis eius imoratio talisqz cōsensus dici possit dicio⁹ debeat verus ⁊ pfect⁹ esse. ex inde p̄tm mortale ⁊ tñgere posse. Nec etiā in isto casu respectu ipsi⁹ superioris rō nis debet talis illecebra seu delectatō morosa/ mora consensus reputari. Quia vt sepe in simili supra tactū est. et q̄ ipa ratō inferior q̄ sic circa talem illecebra seu carnalem delectatōem immoreſ/ facit qsi suspenſa ⁊ nō bñ aduertēs nec debite ān tamē immoratōem ad suū propriū actum q̄ est deliberari ratiocinari. recurrēs seqz piculū seu peccatū quod iminebat ⁊ incū bebat considerādo ⁊ attendēdo. leges qz seu regulas hūanas qbus innit⁹ cōsu lendo eleuās a minori dī dicit ad iudiciū superioris rōnis que altior ⁊ sublimior est eam scilz cōsulendo recurrisse ⁊ se eleuasse. Et si cōmīrū si ipa rō superior/ que de se ⁊ p̄ se circa tales actus carnales ⁊ terrenos nō intendit/ nec se sp̄ ex seip̄a circa eas leges seu regulas diuinās ⁊ eternās cōsulē do applicat. qsi suspenſa ⁊ nō bñ aduertēs ⁊ sic indeliberata ⁊ p̄ consequēs nec vere nec interptatiue cōsentīs deb̄z in hoc ca ſu dicit reputari. Etiā vt iā tactū est natu ra istius q̄rti modi seu istius q̄rrē q̄litatis se habēdi rōnis/ vt videre claz⁹ est/ hoc de se habet ⁊ importat. cū exp̄ſſe importet rō nem inferiorē circa talem illecebrā seu carnalem delectatōez ante sufficientē deliberatōem debitāqz aduertentiā seu aiaaduersionē piculi ⁊ peccati quod exinde imminet ⁊ incubit/ immorata esse. Nā si pone ref̄ ipa rō inferior sic post sufficientē delib eratōem. debitāqz aduertentiā piculi ⁊ peccati imorata fuisse. iā vt in simili statū tactū est nō iste q̄rtus mod⁹ seu ista q̄rlitas se habendi ipius rōis esset. sed vnuſ

duoꝝ modorū seu qualitatū immediate explicator⁹. sc̄z vel sextus vel q̄ntus: **E**t intelligan̄t̄ hec oia hic statū supra p̄dicto rum sermodorū seu ser qualitatū se circa delectationē habēdi ipius rōnis tractata principaliter de consensu in delectatōem cogitatois. i. q̄ habet cogitādo. Nā talis consensus (vt sepe supra tactū est) principaliter ad rōem inferiorez p̄tinet sicut ad ipam p̄tinet cogitare. i. act⁹ ipse cogitatois. ⁊ etiā ad ipm qd̄ est cogitare vel non cogitare in q̄ntū accip̄t̄ vt ad illā actōem ordinat⁹. Quod notāter dr. Nā est quēdā aliū cōsensum in delectatōem repres. in delectatōez actus seu opis. maxime dū ille actus seu illō opus est in fieri. q̄ consensus in tale delectatōem sicut ⁊ ipē cōsensus in illum actū seu op⁹ ad solā rōnem supiorem spectat ⁊ non ad inferiorem.

Q̄trū cōsensus in

delectatōem sit semp̄ peccatum. ⁊ quod:

Qua in supiō tractatis ⁊ ipēa liter modicū supra/ in declaratiōne sermodorū seu ser q̄litarū/ se circa delectatōem habēdi ipius rōnis/ sepe de cōsensu in delectatō facta est mentio/ interdūqz tactū quo consensus etiā verus ⁊ deliberatus. ⁊ etiā ipsi us rōnis superioris in delectatōem/ nō sp̄ est p̄tm mortale. Pro hui⁹ ne cōno aliquo rū ex precedētib⁹ majori declaratōe. qnqz rememorāda ⁊ aduertēda veniūt. **P**rimū q̄ ois delectatio habz aliquid propriū ⁊ principale obiectū/ circa qd̄ fer̄ ⁊ versat̄. Hecenī aliter vt clarū est possit delectatō causari ⁊ haber. si nō circa aliquid principali ferret ⁊ versaret̄. **S**c̄m qd̄ etiā iuxta dicitū phī/ om̄is delectatō sine sit in appetitu sensitivo. sine in appetitu intellectivo. sine (vt modicū supra tactū est) sit in cogitatiōe solū. sine in actu seu executōne actus/ aliquā opatōez cōsequit̄. Etenī (vt in supiōrib⁹ declaratō est) om̄is delectatio/ ex triū concursu causari hz ⁊ causatur. sc̄z et boni ⁊ conuenientis p̄ vim appetitiā adepteōe. ⁊ ad ea applicatione. pro ut sc̄z tale bonū ⁊ conuenientis sentit̄ vel q̄literāqz p̄cipit̄, que duo sunt. sc̄z ipm bonū ⁊ conuenientis qd̄ sic sentit̄ ⁊ p̄cipit̄. ⁊ ipa vis appetitiā que sic illud sentit̄ appetit ⁊ tertij. sc̄z cognitōis talis adepteōis ⁊ applicatiōis. **N**ūc igit̄ ad propositum

Vtrū cōsensus in delec. sit pecca

30

clarum est istud fieri nō posse. qn primo.
(vt iam tactum est) ibi sit aliquod propriū &
principale obiectū scz illud bonū & conve-
niens qd sic adipiscit & applicat. qn etiā
scd ibi sit aliqua opatio scz tā illa ipius
boni & conuenientis adeptio & applicatio
quesine aliqua opatiōe fieri nō potest. qd
etiā ipius actualis talis adeptōis & appli-
catōis cognitio qd etiā quedā opatio est. i-
mo ipsa propria opatio ec de se qdā bo-
nū & conuenientis est. Exempli gratia. Dele-
cta alius in visione alicui⁹ rei pulcre.
vel in gustu alicui⁹ rei sapide seu saporose.
vel in rememoratiōe alicui⁹ magni ho-
noris habiti. vel aliqua simili cogitatiōe
clarū est in tali delectatiōe tria cōcurrere:
scz Primo ipam rem que sic delectabilitē
videtur vel gustat⁹ vel rememorat⁹ vel cogi-
tatur. & illa est illius delectatiōis propriū
& principale obiectū. Seco ipam vim ap-
petitiā. que qd quandā opatiōem vtputa
talem visionē. gustationē rememoratiōez
vel cogitatiōem/ illā rem tanq̄ suū obie-
ctum cōplacent⁹ adipiscit & sibi applica-
tum habz & in eo quietat⁹. Et tertio cogni-
tionē illius adeptōis & applicatiōnis. qd si
nō interueniret nulla prie esset delectatō
vt satis in superiorib⁹ exēplificat⁹ est de in-
fantib⁹ & insensatis. Ex quib⁹ iterū videri
potest. quō delectatio qlibet pōt ad duo
compari seu referri. vel scz ad illō propriū
& principale obiectū circa qd vel in q
sic versat⁹. vel ad illā opatiōem quā sic cōse-
quif. Tertiū aduertendū. qd etiā ipse cō-
sensus in delectatiōem/ qui multū ampli⁹
qd ipsa sola delectatio ponit⁹ importat. qd
(vt in superioribus plures tactū est) ipi-
rationi semp attribuit⁹. conseq̄ etiā si int-
ueniat/quandā aliā ipius rōnis opatiōez
scz quandā diūdicatiōem seu rōcinatiōez
Nec enī (vt claz est) ratio ipsa in delecta-
tionē aliquā cōsentire posset. nisi p̄us ei⁹
apprehensionē de ea quodāmodo diūdi-
caret seu rōcinaret. Ista autē diūdicatio
seu rōcinatio/nō est aliud nisi quidā ipsi-
us ratōnis act⁹ interior in mente existēs/
qui prie fieri nō potest nisi per modū cu-
iūdā cogitatiōis seu meditatiōis. que in
hoc p̄posito pro eodē accipūntur & reputā-
tur. Et hinc est qd talis ipius rōnis diū-
dicatio seu rōcinatio/ valde frequēter & q
si cōiter cogitatio dicit⁹ & appellat⁹. imo vt
modicū supra tactū est/ quādo consensus

in delectatiōem principaliter rōni inferio-
ri attribuit⁹. intelligēdum est de delectatiō-
ne que est in cogitatōe & nō de illa qd inest
actu seu actus executōe. Quartū aduer-
tendū qd quādo qd cōtingere potest/ qd ali-
qua opatio erit merīp̄m propriū & princi-
pale delectatiōis obiectū. sicut posset esse
aliquā alia res ab extra. qd forsan illa opera-
tio (vt iam tactū est) accipieſ a rōne vt bo-
nū & finis in aliquo aliq̄ delectādo reque-
scat. iuxta exemplū iam positiū. cogitabit
aliquā de aliq̄ magna complacētia quā
alias habuerit/ vel in visione alicuius rei
pulcre. vel in gustatiōe alicuius rei sapi-
de vel hmōi. & in ista cogitatōe seu reme-
moratiōe delectabit. certū & clarū est qd ista
delectatio habet pro suo proprio princi-
pali obiecto/ illā opatiōem que sic cogitat⁹
& rememorat⁹. scz illā visionē vel illam gu-
statōem vel hmōi. Quintū aduertendū
qd ampli⁹ cōtingere potest scilicet qd illamet
ppria opatio quā defacto ipsa delectatio
consequif/ erit propriū & principale illi⁹
met delectatiōis obiectū. scilicet vis anime
appetitua cui⁹ est propriæ delectari in il-
lam opatiōem sicut in quoddā sibi bonū
& conuenientis complacēdo reflectet. Ut gra-
tia exempli iuxta casum/ iam supra tactū
Cogitabit aliquis rememorando de aliq̄
magna complacētia quā alias in aliqua
re vel in aliqua opatiōe habuerit. & in ista
cogitatōe seu rememoratiōe delectabit⁹
nō quidē qd illam delectatiōem quā sic ha-
bebat reflectat in illā rem seu in illā opa-
tionem de qd sic cogitabat. sed in ipam p-
riā met cogitatōem quā sic habebit. vt
puta quia delectabit⁹ ex eo solum qd sic co-
gitat. vel quod sic rememorat⁹. certū & cla-
rum est/ qd in isto casu/ ista delectatio ha-
bet pro suo proprio & principali obiecto
ipammet cogitatōem circa quā versatur.

Hūc igit̄ predicta ad propositū appli-
cando. Triplex repitūr cuiuslibet delecta-
tionis/ propriū & principale obiectū. Aut
enī delectatō sic aliquā (vt semp fieri iā
tactum est) opatiōē sequens. Et vt fmo
p aliquod p̄ticulare exemplū & qd iuxta su-
pra tactā cōmuniū contigit/ clarius p-
cedat/ ponatur. iuxta casum iā plures su-
perius tactū. qd aliquā cogitatōem conse-
quaf. Aut igit̄ talis delectatio habz
pro suo proprio & principali obiecto/ ali-
quā rem ab extra que tunc forsan cogitat⁹

Compendiū theologie

Aut habet pro suo proprio et principali obiecto aliquā aliam opatiōēz quasi rem q̄ cogitat. Aut habet pro suo proprio et principali obiecto ipammet cogitatiōēz circa quā actualiter versat. **S**i p̄mo modo q̄ sc̄z delectatō illa sic cogitatōem aliquā consequēs pro suo proprio et principali obiecto habeat rem aliquā ab extra q̄ cogitatur sic sc̄z q̄ licet talis delectatio circa illam cogitationē verset. non tamen ex principali iōius cogitatiōis intuitu nec in sola reflextione ad eam sed p̄cipali intuitu/p̄cipaliq̄ reflexione in ipam re que sic cogitat. **E**t tunc quādo talis delectatio et tā consensus in actum peccatū sit et quale/satis ex eius que modicū supra circa naturā iōius delectatōnis tractata sunt/ perpēdi potest cōsiderando scilz (vt ibi tactum est) an talis delectatio sit naturalis. an voluntaria. et an sit circa rem licitā aut illicitam. et an sit moderata aut imoderata. et an talis cōsensus sit verus et expressus. aut interptatiuus et equiualens et an sit iōius rationis superioris vel solū inferioris. et h̄mōi que ibi diffuse explicata sunt. **S**i vero secūdo modo. q̄ sc̄z illa delectatio p̄ suo proprio et principali obiecto habeat aliquā aliam opatiōem que cogitat. sic scilz q̄ t̄ quis ut iam statim tactum est/talis delectatio circa talem cogitationē versetur. nō tamen ex principali iōius cogitatiōis intuitu. nec in sola reflextione ad eam sed p̄cipali intuitu p̄cipaliq̄ reflexione in ipam aliam opatiōem que sic cogitat. **E**t tunc si talis opatio sic cogitata que est p̄ priū et principale obiectū illius delectatōis/sit de se p̄ctū veniale. tunc cōsensus etiā verus et delibera tus in talem delectatōem que sic circa talem delectatōem versatur nō erit nisi veniale peccatū. **S**i autē illa opatio sic cogitata que est p̄ priū et principale obiectū illius delectatōis/sit peccatū mortale. tūc etiā consensus verus et delibera tus in delectatōem que sic circa talem cogitatōem versatur/etiā si tunc iuxta quod modicū supra declaratū est nō assit voluntas delibera ta perficiendi actū si facultas adesset erit peccatū mortale. quia q̄ homo in cogitatione talis opatiōnis principali eius intuitu/p̄cipaliq̄ reflexione in eā delectat/ non cōtingit nisi ex eo q̄ eius affectus seu appetitus est in illā opatiōem sic

cogitatā inclinatus. **E**t ideo etiā q̄ in tā lem delectatōem cōsentiat nihil aliud est q̄ ipse ex deliberatiōe eligat seu in hoc consentiat: q̄ affectus suis seu appetitus in illam opatiōem sic cogitatā inclinatus permaneat et persistat. Nullus enim delectat nisi in eo q̄ suo affectui seu appetitu est conforme. **O**x autē aliquis ex deliberatiōne eligat seu consentiat q̄ affectus su⁹ seu appetitus his que peccata mortalia sunt conformes/ est peccatū mortale. **E**t ideo talis cōsensus in talem delectatōem que circa cogitatōem opatiōis peccati mortali respetu versatur/est peccatū mortale. **S**i vero tertio modo. q̄ scilz illa delectatio pro suo proprio et principali obiecto/habeat ipammet cogitatōem circa quā actualiter versat. sic sc̄z q̄ ipsa delectatio circa talem cogitatōem feratur in se p̄cipaliq̄ ipsius cogitatiōis intuitu p̄cipaliq̄ reflexione in eam. vtputa iuxta supra tacta. q̄ quis in talem cogitatōem ex eo solum q̄ sic cogitat delectetur. **E**t tūc quia talis cogitatō etiā si versetur circa rem aut opatiōem que de se peccatum mortale existat: nō est tamē de se peccatum mortale. immo vel veniale tantū. **V**t puta. cum aliquis vt interdū cōtingit/vane et inutiliter cogitat. vel omnino sine peccato. vtputa cum aliquis utiliter. sicut p̄ predicando vel disputando de tali re vel opatiōe cogitat. ideo consensus etiā verus et delibera tus in talem delectatōem/ nō est peccatum mortale. sed solum iuxta quod iam tactū est. vel veniale tantū vel nullum. **Q**uia q̄ homo etiā ex deliberatiōne suum affectu seu appetitu in his que de se peccata nō sunt. vel nō nisi venialia eligat vel consentiat esse inclinatū. nō potest esse peccatū mortale de se. nisi alie circumstantie concurrerent. quia cogitatio quecumq; sit in seipam solum reflera nisi alia ut iam tactū est cōcurreret/ nunq; de se et fin se est peccatū mortale. **E**t quia istud nōnullis posset aliqualit̄ intricatū seu obscurum videri. **A**d clariorem inteligētiam exemplificat doctores respectu duorum ultimorū mēbrorū istius distinctionis hic immediate supra posite de cogitatione fornicatiōis. **E**t enī ut dicunt cogitans de operatiōe seu actū fornicatiōis. sic cogitando/duobus principali ter respectibus delectari potest. **A**ut enim

Utrū cōsensus in actū sit peccatū

30

sic cogitando / in ipsa sua cogitatōne delectabitur in respectu et reflectione ad ipsum actū seu ipam operatōem forniciatōnis. quam sic cogitat. sic scilicet q̄ principali intuitu talis operatōnis forniciatōnis. principali q̄ reflexione in eam in tali cogitatōne delectatur. Aut sic cogitando in ipsa cogitatōne delectatur / solo respectu solaq; reflexione in ipam suam cogitatio nēmet. ex eo solum scilicet delectatus q̄ sic cogitat. Si primo modo / tunc cōsensus deliberatus in talem delectatōem que sic sup tali cogitatōne forniciatōis versatur / etiam si deit voluntas deliberata pficiendi actum / est peccatū mortale. quia talis consensus iuxta quod statim supra declaratum est / nihil aliud est q̄ ex delibera tōne quis eligat seu consentiat q̄ affectus suus / seu appetitus permaneat et persistat inclinatus in forniciatōem. quod est pec catum mortale. cum forniciatio de se pec catum mortale existat. Ex deliberatione etenim (ut sepe supra tactū est) eligere seu cōsentire / q̄ affectus suus seu appetitus permaneat et persistat inclinatus in aliquid. seu cōformetur alicui quod de se peccatū mortale existit. est peccatū mortale. Si se cundo modo delectet. cum talis cogitatō de se et fm se non sit peccatū mortale. immo / ut supra tactum est possit utiliter et pro predicādo vel disputando de forniciatione haberi. sic nec etiam consensus deliberatus in talem delectatōem / erit peccatū mortale. sed yeniale tantū. vel forsan nullū. quia ut etiam sepe supra tactū est / ex deliberatione eligere seu cōsentire affectum suū seu appetitū esse inclinatum in aliquid / seu conforme alicui. quod de se et fm se peccatū mortale nō existat. nō est etiam mortale peccatū. Et propter ista in declaratōne vltimi ser moriorū seu sex qualitatū se circa delectatōnem habendi ipsius rationis supra positorū / notanter addita est illa clausula. marimesi feratur ille consensus in ipam illecebrā seu carna lem delectatōem / tanq; in rem aut operationē / seu actum sup quo vel circa quem ipsa illecebra seu carnis delectatō sic in surgit et versatur. et qui talis illecebra seu carnis delectatōis esset principale ob jectum ut est ibi videre. Et intelligantur semp in omnibus premissis iuxta quod la te in modicum supra tactis declaratū est.

consensus verus et deliberatus esse. quā do scilicet ratio superior in huiusmodi de lectatōibus expresse consentiendo con currit. vel eas post sufficiētem deliberatō nem debitāq; aduertētiā seu animaduer sionē periculi et peccati quod inde immi net et incumbit reprimere negligit. Et hec quo ad ea que circa materia delectatōnis et consensus in eam. an scilicet et quando et qualia peccata existant / ex dictis do ctorum quantū ad hunc tractatū spe ctare et sufficere vīsum est / recolligi et eli ci potuerunt.

De consensu in actum an sit peccatum. et quod.

Via vero prout in superiorib; ybi de hac presenti materia sci licet de natura primorū motu / um delectatōnis et consensus in actum peccati / tractari incepit / actum est. licet iam proxime mōstratū est possit circa consensus deliberatū in delectatō nem peccatū mortale formaliter insurge re et contingere. Immo cōmuniū iuxta tamen modificationes modicum supra positas / insurgat contingent. nō propter ea tamen in tali consensu in delectationē adeo est completa tentatō / quin vltius progredi possit scilicet q̄s ad ipm consen sum in actum exteriorē. immo in ipso so lo consensu in actum exteriorē dicit ten tatio suppleri. ultraq; progredi non pos se. cum non videatur quid ultra consen sum in actum exteriorē ipsa tentatio ope rari posset. propter istud et etiam seruan do ordinem predispositū / post expositiō nem et declaratōnem nature et qualitatis iporum primorū motuū / ipiusq; delectatōnis. venit aliquāt de natura et qualit atē ipius consensus in actum tractandū et declarandum. Circa quod primo re memorandū venit. q̄ iam modicū supra scilicet de ipsa delectatō et de consensu in eā. cui p̄t rōnis attribuātē tractatū est aliq̄ liter tāgi incepit. scilicet q̄ consensus in actu seu actus executōem / semp rōni superiori attribuitur. fm tamē q̄ in ipsa ratione vō lūcas includitur. propter quod iuxta su perius tacta consensus ille voluntari⁹ dic itur. Et causa est. quia iam ibi etiam ali qualiter apiri incepit. Quid enī cōsensus in aliqd / de se importet vel presupponat

14